

Glem sex, dop og rock'n'roll. Magdi og Chirag fra Karpe Diem har erfart at religion er det mest provoserende de kan lage musikk om.

Tidsriktig

– Det var hans idé.

Chirag, han med mest hår og skjegg, vipper hodet mot Magdi, han med minst hår og skjegg.

– Magdi sa: «Hvorfor ikke satse på tre? Det er et fint eventyrtall». Mens jeg ristet på hodet og tenkte: «Tre? Nei. Det kommer aldri, aldri til å gå!»

Magdi nikker og smiler. Med god grunn. For å selge ut tre konserter i selveste Spektrum, Oslos storstue, gikk smertefritt. Og på rekordtid. De to første konsertene ble utsolgt på minutter – og før arbeidsdagen var over denne augustdagen i fjor, var det ingen billetter til den tredje heller. Noe liknende har ingen artister, verken norske eller utenlandske, gjort før dem.

– Det er helt absurd. Et voldsomt rush, sier Chirag.

– Ja, til og med for optimisten uten selvinnsikt, altså meg, var dette vanvittig. Jeg hadde trodd det skulle ta et halvt år, ikke noen timer, sier Magdi.

Chirag tenker seg om. I hvert fall i to sekunder. Og det er lenge for å være ham.

– Jo da, iblant er det helt greit å ta feil.

Det er tirsdag formiddag, og frokostgjestene har nettopp forlatt Grand Café. De eneste som sitter der fremdeles, er Else Kåss Furuseth og de andre faste folk fra «Mandagsklubben». Og altså Magdi Omar Ytreide, Abdelmaguid og Chirag Rashmikant Patel, bedre kjent som Karpe Diem, bandet som for tida ofte omtales som Norges største. Mens andre suksessartister skyr politikk og kontroverser, er det nettopp dette som har gjort Karpe Diem store. Ikke uten kostnad, selvfølgelig, og de har fått erfare hvor lite hyggelig det er å bli tillagt holdninger og meninger de ikke har.

– Hele den debatten var egentlig ganske trist, sier Magdi. Han snakker om reaksjonene etter utgivelsen av låta

**MAGDI OMAR
YTREEIDE
ABDELMAGUID (32)
OG
CHIRAG
RASHMIKANT
PATEL (32)**

Bedre kjent som Karpe Diem, for tida et av landets mest populære band. Aktuell med tre konserter på rad i Oslo Spektrum i neste uke. Billettene til alle tre ble solgt i løpet av en augustdag i fjor.

«Attitudeproblem» fra «Heisann Montebello»-albumet deres. I fjor var oste det svovel og sinne, både fra kommentarfeltene på nett og fra kommentarspaltene i de store avisene. Karpe-gutta hadde vitterlig ertet på seg både blå og blåblå folk før, men nå syntes reaksjonene å komme fra hele den politiske fargeskalaen – og langt utenfor. Hvorfor? De hadde brukt «jøde» som et eksempel på et ord noen mener er negativt ladet. Sammen med blant andre ordene «bøgg», «fytte» og «bikkje».

– **Veldig mange blander** jøder med folk som støtter israelsk politikk, sier Magdi. – «Når jeg snakker om Ariel Sharon, så er det ikke «jøde» jeg mener», heter det i linja. Det å kunne være kritisk mot Israels politikk, og fremdeles ha full respekt og kjærlighet for jøder – som for alle andre – mener jeg er helt naturlig, sier han.

– Er det så enkelt som at mange ikke klarer å skille mellom staten Israel og jøder som en folkegruppe?

– Ikke klarer, eller ikke vil, sier Chirag. – Jeg tror mange ikke ønsker å skille mellom Israel og den jødiske folkegruppen. Bevisst å gjøre det, er en måte å beskytte israelsk politikk på. Å gjøre den uangripelig. At jeg sier dette, kan sikkert provosere mange, men det får bare være.

For å illustrere hva han mener, bruker han et eksempel fra egen bakgrunn. Han forteller at da Magdi og han var ungdommer, og noen ikke likte dem, var det lett å skyldes på rasisme.

– Sannheten var antakeligvis at de rett og slett ikke likte oss – uavhengig av vår bakgrunn. Å bruke rasisme på den måten, er en effektiv måte å vinne en diskusjon på. Veldig effektiv – og veldig skitten.

Mens Magdi er resultatet av en norsk/egyptisk union, er begge foreldrene til Chirag indiske. Både Magdi og Chirag →

ENTEN ELLER: – Folk, og ikke minst, tenker enkelt. Det er liksom svart eller hvitt. Snill eller stem, sier Magdi (baki). – Vi har sett alltid havnet i «snill svarting»-kategorien. Men jeg er overrasket over hvor lett det er å havne i den motsatte, sier

